

Hit op Oerol, voor theater te weinig gebalanceerd

TONEEL PARAMARIBO-TEXEL

Door Rudolphi Producties / Jette Derlagen
 Gezien 13/11 Waar Toneelschuur
 Nog te zien 17/12-20/12, Bellevue

★★☆☆☆

Voor de herpremière van deze voorstelling verruilden de twee actrices het weidse uitzicht over wad en zee voor de theaterzaal. *Paramaribo- Texel* was afgelopen jaar één van de publiekslievelingen op Oerol, maar leent het zich ook voor de focus en concentratie die de theaterzaal met zich meebrengt?

In deze regie van Jette Derlagen worden twee levens aan elkaar gespiegeld. De stugge, nuchtere Texelse (Leny Breederveld) verlaat na het overlijden van haar man voor het eerst haar geboorte-eiland om een rondreis door Suriname te maken. Daarnaast reist een uitbundige Surinaamse vrouw (Helen Kamperveen) met haar vier dochtertjes haar man achterna naar een klein flatje in de Kinkerstraat.

Beiden voelen zich net zo verloren op de plek die ze achterlieten als in het onbekende land waar ze belanden. Allebei komen ze erachter dat acceptatie met de tijd komt, en dat geluk en gemis best naast elkaar kunnen bestaan.

Breederveld en Kamperveen spelen hun (deels autobiografische) rollen karikaturaal en op de lach. Mo-

menten van ontroering – zoals de scène waarin Kamperveen haar aankomst in Amsterdam-West beschrijft – zijn schaars en worden direct overschreeuwd door de volgende scène.

Het tempo ligt hoog: korte, cabaretse scènes, hier en daar afgewisseld met een liedje of dansje. Daartegenover kent de volstrekt overbodige eindscène ineens een haast potsierlijke sentimentaliteit. Lagen tot dat moment de pretenties gewoon laag, daar wordt het pretentius.

Het contrast tussen nuchter en uitbundig, bedachtzaam en impulsief, Texel en Paramaribo zorgt voor veel hilariteit, maar een herneming in de theaterzaal vraagt om een veelzijdiger, uitgebalanceerder portret.

Sander Janssens

